

Şölerden Sonra

CEVİRİ: VANER ALPER

Yukio Mishima

YUKIO MIŞİMA

ŞÖLENDEN
SONRA

Can Modern

Şöleden Sonra, Yukio Mişima

Japonca aslından çeviren: Vaner Alper

宴のあと (*Utage no Ato*)

İlk baskı: Shinchōsha, 1960

Bu çeviride kaynak alınan baskı: Shinchōsha, 1998

© 1960, Yukio Mişima'nın vârisleri

© 2024, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Ekim 2024, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Şirin Etik

Editör: Eda Okuyucu

Düzeltili: Müge Karahan

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Sanat yönetmeni ve dizi tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak uygulama: Aylin Güler / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.

Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-6361-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

YUKIO MIŞİMA
ŞÖLENDEN
SONRA

ROMAN

Japonca aslından çeviren

Vaner Alper

♥can

Yukio Mişima'nın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

- Bahar Karları / Bereket Denizi 1*, 1992
Kaçak Atlar / Bereket Denizi 2, 1993
Şafak Tapınağı / Bereket Denizi 3, 1994
Meleğın Çürüyüşü / Bereket Denizi 4, 1994
Bir Maskenin İtirafları, 2010
Yaz Ortasında Ölüm, 2011
Denizi Yitiren Denizci, 2013
Dalgaların Sesi, 2014
Altın Köşk Tapınağı, 2017
Aşka Susamış, 2019
Yıldız, 2020
Satılık Hayat, 2023
Yaban Oynaşması, 2024

YUKİO MIŞİMA, asıl adı Hiraoka Kimitake. 1925'te doğdu. İlk hikâyelerini çocukken yazmaya başladı. Babasının ısrarıyla Tokyo Üniversitesi'nde Hukuk okudu. Mezun olduktan sonra girdiği memuriyette ancak bir yıl çalışabildi. İstifa ederek tüm zamanını yazmaya ayırdı. Mişima'nın kısa sürede uluslararası bir ün kazanmasını sağlayan *Bir Maskenin İtirafı*, 1948'de yayımlandı. Çok sayıda romanın, popüler dizi romanların, öykü kitaplarının, denemelerin ve edebiyat eleştirilerinin yanı sıra *kabuki* tiyatrosu ve geleneksel *no* oyunları için çağdaş metinler kaleme aldı. Çağdaş Japon edebiyatının en önemli yazarı olarak kabul edilen Mişima, 1970'te ününün ve prestijinin doruğundayken Henry Miller (*Reflections on the Death of Mishima*) ve Marguerite Yourcenar (*Mişima ya da Boşluk Algısı*) gibi yazarların kitaplarına konu olacak bir şekilde intihar etti.

VANER ALPER, bilgisayar mühendisliği ve mütercim tercümanlık okudu. Türkiye'nin ilk diplomalı Japonca tercümanı ve Japoncadan Türkçeye doğrudan çevrilen ilk edebiyat eserinin (*Örümcek Ağı*, 1990) çevirmenidir. 20. yüzyıl Japon şairleri Hiroşi Osada, Çoku Kanai, Hakişü Kitahara, Takuboku İşikava, Kenci Miyazava, Kōtarō Takamura, Şuntarō Tanikava'dan şiirler çevirmiştir. Japonya'da yaşamakta ve moda sektöründe danışmanlık yapmaktadır. Aynı zamanda internet üzerinden Japonca-Türkçe görsel sözlük yayımlamakta ve Love Turkey kültür ve sanat sitesinde çağdaş Türk sanatçılarını Japonya'ya tanıtmaya devam etmektedir.

I

Setsugoan

Setsugoan –Karlı Manzara Restoranı– Tokyo’nun inişi çıkışı bol Koişikava semtinde yüksekçe bir tepe üstünde kurulmuştu ve şans eseri savaşa harap olmaktan kurtulmuştu. On dönümlük ünlü Kobori tarzı Japon bahçesinden tutun da Kyoto’nun ünlü bir tapınağından buraya taşınan pirinç kaplama kapıya, Nara’daki eski bir tapınaktan olduğu gibi getirilmiş giriş bölümü ve konuk ağırlama odasına, sonradan yaptıkları büyük yemek salonuna kadar hiçbir yeri tek bir hasar görmemişti.

Savaştan sonra konulan varlık vergisinin yol açtığı kargaşa sırasında Setsugoan, bir girişimci ve çay seremonisi ustası olan önceki sahibinden hayat dolu güzel bir kadına geçti ve kısa sürede ünlü bir restoran haline geldi.

Restoranın yeni sahibesinin adı Kazu Fukuzava’ydı. Bu balıkette güzel kadının içinde doğal bir yalınlık vardı; her zaman güçlüydü ve coşku doluydu. Kafası karışık birisi Kazu’nun karşısına çıksa kendi kafasındaki karmaşıklıktan utanır, depresif biri Kazu’yu görse ya çok cesaretlenir ya da tümüyle yıkılmış gibi bir hisse kapılırdı. Tanrı vergisi bir lütufla, erkelere özgü kararlılığı ve kadınlara özgü kaygısız coşkunluğu tek bedende birleştirmiş böyle kadınlar erkelere kıyasla uzak hedeflere çok daha fazla erişebiliyor.

Her yönüyle neşeli bir kişiliği vardı, yenilgiyi kesinlikle kabul etmeyen benliği yalın bir güzellikteydi. Gençlik günlerinden beri sevilmeğe sevmeyi yeğlerdi. Taşralı kadınlara özgü saf güzelliği, bildiğinden şaşmama tarafını da biraz saklar, çevresindeki küçük insanların kötü niyetleri onun art niyetsiz dürüst kalbini daha da güçlendirirdi.

Kazu'nun eskiden beri romantik ilişki kurmadığı erkek arkadaşları vardı. Muhafazakâr Parti'nin perde arkasındaki politikacılarından olan Genki Nagayama bilakis yeni dostlarındandı. Nagayama, kendisinden yirmi yaş küçük olan Kazu'yu kız kardeşi gibi seviyordu.

“Böyle cesur bir kadını kolay kolay göremezsiniz,” derdi her zaman. “Bakın görün, çok geçmeden olağanüstü şeyler yapacak! Japonya'yı altüst et desen, yapacaktır. Erkek olsa, ona tarihi değiştiren kahraman derlerdi ama kadın olduğu için becerikli biri deyip geçiyorlar ancak. Ondaki cinsel arzuyu ortaya çıkaracak bir erkek olursa, işte o zaman yanardağ gibi patlayacaktır!”

Onun bu sözlerini kendisine aktardıklarında Kazu bundan rahatsız olmadı. Fakat Genki ile baş başa kaldığında şöyle dedi: “Sen benim romantik yanıımı ortaya çıkarmazsın ki. Büyük bir özgüvenle bana yaklaşsan da işe yaramayacaktır. İnsanları tanımakta ustasın ama baştan çıkarmayı bilmiyorsun.”

“Seni baştan çıkarmayı düşünmüyorum, merak etme. O seviyeye düşersem ben de bittim demektir!” diye aşağılayıcı bir dille karşılık verdi kurt politikacı.

Setsugoan ünlenmeye başlayınca bahçesinin bakımı için gerektiğince masraf yapıldı. Konuk ağırlama odasından güneye bakınca görülen bahçedeki havuz, mehtap seyretme şölenlerinin en gözde manzarasını sunuyordu. Bahçenin etrafı Tokyo'da aransa bulunmayacak türden devasa yaşlı ağaçlarla çevriliydi. Çamlar, kestaneler, çit-

lembikler ile meşelerin her biri ağır bir edayla göğe doğru yükseliyordu; aralarından biraz görülen mavi gökyüzüne engel olacak herhangi bir bina da yoktu burada. Yüksekliğiyle göze çarpan bir çam ağacının tepesinde bir çift çaylak kuşu yuva yapmış, uzun zamandır burada yaşamaya da alışmışlardı. Mevsimine göre envaiçeşit kuş buraya gelirdi ama hiçbirini, göç ederken palmiye yemişlerini ve geniş çimenlikteki böcekleri gagalamaya gelip tüm bahçeyi kaplayan kuşların bolluğuyla ve kargaşasıyla boy ölçüşemezdi.

Her sabah Kazu bahçede yürüyüşe çıkar ve her seferinde bahçivana talimatlar verirdi. Talimatlarının bazıları yerinde şeylerdi ama yersiz olanlar da vardı. Yine de talimat vermek artık günlük işlerinin ve neşesinin bir parçası olmuştu. Deneyimli bahçivan da özellikle bu yüzden ona karşı gelmezdi.

Kazu her zaman bahçede yürürdü. Bu yürüyüşlerde hem evli olmamanın tadını çıkarır hem de sessizce düşüncelere dalmak için bir fırsat bulurdu. Bütün gün boyunca hemen hiç durmadan konuklarıyla konuşur, onlara şarkı söyler, tek başına kaldığı olmazdı. Her ne kadar konuk ağırlamaya alışkın olsa da çok yorulurdu. Kazu'nun bu sabah yürüyüşleri artık yeni aşklar aramayan kalbindeki sükûnetin kanıtıydı.

“Aşk artık benim yaşamımı bozamaz...” Kazu bir yandan pus çökmüş ağaçlar arasından süzülüp önündeki patikanın yosun tutmuş taşlarını sıcaklıkla aydınlatan büyümlü ışıklara bakıyor, bir yandan da emin olduğu duygularının tadını çıkarıyordu. Aşkla bağlarını koparalı uzun zaman olmuştu. Son aşkı da artık uzak bir anıya dönüşmüş, kendisinin her türlü romantik tutkuya karşı güvende olduğu duygusu sarsılmaz hale gelmişti.

Bu sabah gezintileri Kazu'nun güvenlik duygusunun şiiiriydi. Yaşı elliye geçkin olsa da güzel teni ve parıl-

dayan gözlerindeki canlılıktan hiçbir şey yitirmemiş, temiz giyimli bir kadını böyle büyük bir bahçede sabahları salınırken görünce kim olsa çarpılır, buradan bir aşk öyküsü çıkacağı beklentisine düşerdi. Ama öyküsünün sona erdiğini, şiirinin öldüğünü herkesten çok bilen biri varsa o da Kazu'nun kendisiydi. Kazu, doğal olarak içindeki bastırılmış coşkunun gücünün farkındaydı. Ancak aynı zamanda bu gücün artık bel verip dizginlenmiş olduğunu, bundan böyle hiçbir zaman prangalarından kurtulup kaçamayacağını iyi biliyordu.

Bu devasa bahçe ve ev, bankadaki hesaplar, hisse senetleri, finans dünyasından güçlü ve eli açık müşteriler; bunlar Kazu'ya yaşlılık günleri için yeterli güvence sağlıyordu. Bu güvenceye ulaştıktan sonra artık başkalarının onu sevmemesi ya da arkasından dedikodu yapması gibi bir endişesi de kalmamıştı. Bulunduğu çevreye sıkı sıkıya bağlı kalırsa herkesten saygı görmesi, seçkin bir hobiyeye kendini adanması, ileride bir gün restoranı uygun birine devredip gezilerde ya da katıldığı toplantılarda etrafına hediyeler saçarak hiçbir sıkıntı çekmeden yaşaması mümkündü artık.

Zihni böyle düşüncelerle dolduğunda yürümeyi bırakıp bahçe kapısının yakınındaki, çay seremonilerinde mola verilince kullanılan banklardan birine oturur, gözleri çay odasının önündeki yosunlarla kaplı bahçenin derinliklerine dalar, oraya düşen sabah güneşini ve konup tekerrar uçan kuşların zarif hareketlerini seyrederdi.

Buradan trenlerin uğultusu da arabaların korna sesleri de hiç duyulmazdı. Bütün dünya bir natürmort resme dönüşmüş durumdaydı. Bir zamanlar alevlenen tutkuları hiçbir iz bırakmadan nasıl yok olup gitmişti? Kazu bunun nedenini anlayamıyordu. Kendi bedeninden geçtiğine emin olduğu şeyler nereye gitmişti, anlayamıyordu. Türlü türlü şey üst üste gelip insanı büyütür, olgun-

laştırır derlerdi ama hepsi yalan gibiydi. İnsan, olsa olsa içinden karışık birçok şeyin akıp gittiği yeraltındaki bir su yolu, çeşit çeşit arabanın teker izlerinin görüldüğü bir dört yol ağzından fazla bir şey değildi sanki. Ark çürür, yol aşınırdı. Ancak şimdi aşınmış olsa da bir zamanlar bu bedeni de şenlikli bir dört yol ağzıydı.

Kazu kör olmanın ne demek olduğunu unutalı uzun yıllar geçmişti. Bahçedeki bu sabah yürüyüşlerinde olduğu gibi, ne var ne yok tüm açıklığıyla uzaklara kadar görülüyordu; her şey keskin çizgilerle belirgindi, şu dünyada belirsiz kalan tek bir şey yoktu. İnsanların içlerinden neler geçirdiklerini bile görebiliyordu adeta. Artık hiçbir şeye şaşırıyordu. Çıkarı için dostunu arkadan vuran birini duysa, “Olabilecek şeyler,” diye düşünür; akli kadınlara takılıp kendi işlerini berbat eden birini duysa, “Sık rastlanan bir şey,” derdi içinden. Kesin olarak bildiği tek bir şey varsa, o da kendisinin asla böyle bir şeyle karşılaşmayacağıydı.

Başkaları ona aşk meselelerini danıştığında Kazu anlaşılır biçimde çok güzel önerilerde bulunurdu. İnsan tiplerini on küsür çekmecedeki güzelce tasniflemişti; ne kadar zor bir soru gelse de birkaç tutkuyu harmanlayarak cevap verebilirdi. Hayatta bunlardan daha zor olabilecek bir şey yoktu ona göre. Sayısı belli satranç taşlarından oluşuyordu her şey ve Kazu da emekliye ayrılmış usta bir oyuncu olarak herkese en uygun taktiği verecek konumdaydı. Bu yüzden doğal olarak “modern zamanlar”ı küçümsüyordu. İnsan ne kadar yeniliğe özenirse özensin, eski tutkuların koyduğu kuralların dışında kalabilir miydi?

“Zamane gençlerinin yaptıklarına bakınca,” derdi Kazu sık sık, “görünüşte değişse de aslında eski zamanlardan zerre kadar farklı değil. Gençler kendileri için ilk deneyim olan bir şeyi başkalarının da ilk kez deneyimlediği yanılığında. Ne kadar yoldan çıkmış görünseler de

Batıda gökyüzü sessizce ışıldıyor, bir şekilde idealizmin sonunun geldiğini çağırıyor. Boş ideallere ışık tutan bir fener gibi, batan güneş yüzlerce, binlerce mum yakmış, uzaklarda batıyordu.

Kazu, Tokyo'nun önde gelenlerinin uğrak mekânı Setsugoan'ın sahibi; hırslı, başarılı, hayat dolu ve çekici bir kadın. Noguçi ise siyasi arenada adını duyurmuş, prensipleri ve onuru için yaşayan eski bir bakan. Bir akşam, bu iki farklı dünyanın temsilcisi bir araya gelir ve böylece, ikisi için de inişler ve çıkışlarla dolu bir ikinci bahar başlar. Kazu'nun tutkulu, yalnızlık korkusuyla sarmalanmış ama özgür dünyası, Noguçi'nin sakin ve kurallara bağlı dünyasıyla çarpışınca, aşk ile siyasi çıkarlar arasında kurdukları hassas denge hepten bozulur.

İnsan ilişkilerinin karmaşıklığına odaklanan *Şöleden Sonra*, Mişima'nın ustalıklarla ilmek ilmek işlediği karakterleriyle sevgi ile güç arasındaki derin uçurumu gözler önüne sererken, okura İkinci Dünya Savaşı sonrası Japonya'sının değişen yüzünü keşfetme imkânı da tanıyor.

"Romanın başkahramanı Kazu, Mişima'nın son derece seçkin kariyeri boyunca yarattığı en muazzam ve en derin karakter."

The New Yorker

#japonedebiyati #ikincidünyasavaşısonrası #aşk #yalnızlık #siyaset

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [X](#) canyayinlari

roman

ISBN: 978-975-07-4361-8

9 781234 567897